

[Helge Larsen.]

genter det spørgsmål, om ikke det var rimeligt, at statsmagten sikrede, at en kunstnerisk leder ikke kunne afsættes, og det ærede medlem sagde naturligvis dette med henblik på teateraffæren — ja, jeg ved ikke, om jeg tør bruge det udtryk, men teaterdiskussionerne i Århus i øjeblikket.

Jeg skal naturligvis ikke svare på den højtærede ministers vegne, men det forekommer mig, at jeg har lov til at sige til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, at det vel i og for sig ikke så meget er statsmagten, man skal påkalde i en sådan situation; det må vel være rimeligt, at det er lovgivningsmagten, som, hvis det er nødvendigt med bestemmelser i denne retning, fastlægger nogle principper, og dér forekommer det mig unægtelig, at netop det forslag til teaterlov, vi har her, i § 5 har sagt det, der skal siges om disse ting. Der står jo udtrykkeligt i § 5, at bevillingshaveren eller teatervirksomhedens leder skal have det kunstneriske ansvar for teatervirksomheden, og at der ikke ved aftaler, hvorefter virksomhedens repertoire eller engagementer skal godkendes af andre, eller på lignende måde må gøres indskrænkninger i hans ret til frit og uafhængigt at træffe bestemmelse om spørgsmål vedrørende virksomhedens kunstneriske ledelse.

Jeg tror, at det i denne paragraf er sagt så ganske klart og tydeligt, som man kan ønske det sagt. Jeg finder det rigtigt, at dette princip bliver fastlagt i loven. Der har jo overhovedet heller ikke under udvalgsarbejdet været nogen diskussion om det. Vi har det altså her fastlagt af lovgivningsmagten i loven om teatre. Det er værdifuldt, at det er gjort. Det er også interessant, fordi der er tale om et princip, som rækker ud over det område, hvor denne lov gælder; jeg tænker på, at det princip, som her er nedfældet, jo var det, som for et par år siden gav anledning til meget store diskussioner i radiorådet om TV-teatrets lederstilling, og det endte med, må man vel sige, at det princip, som her er knæsat, også blev det sejrende inden for radioen.

Morten Lange: Som det allerede er nævnt, er der jo blevet gjort et grundigt arbejde i udvalget. Det har været et overordentlig interessant udvalgsarbejde at deltage i, og

det har givet udvalgsmedlemmerne, er jeg sikker på, et langt bedre indtryk af teaterlivet, end de kan have haft, da vi havde dette lovforslag til første behandling i år, eller da vi havde det tilsvarende til første behandling sidste år. Egentlig kunne det have været fristende at sige, at nu har de to førstebehandlinger været generalprøver, og så kan vi tage og sige vor virkelige mening om, hvad teaterlivet kræver, ved denne andenbehandling, som så skulle være den egentlige; men det vil dog vel nok være at gå lidt vidt. Jeg kan for mit eget vedkommende sige, at det er mit generelle indtryk, at den lovgivning, vi her arbejder med, vil hjælpe på en væsentlig del af de fejl og mangler, vi har set under udvalgsarbejdet, og samtidig kan jeg ikke se andet, end at den også vil understøtte de gunstige træk, som vi har truffet så mange af undervejs.

Vi var vist alle enige om ved førstebehandling, at hvis der skulle kunne siges noget generelt om dansk teater i øjeblikket, måtte det være noget i retning af, at der var en positiv bølge for teaterlivet her i øjeblikket, og jeg synes, at der under udvalgsarbejdet er sket meget — ganske uanset udvalgsarbejdet i øvrigt — som ser ud til at bestyrke dette synspunkt. Der er kommet dette overordentlig glædelige samarbejde mellem de turnerende teatre; jeg synes, det er en overordentlig god nyskabelse. Jeg må samtidig bemærke, at den imponerende liste over de steder, som de turnerende teatre har besøgt med deres gæstespil, er et dokument, som i sandhed må kalde på respekten.

Jeg vil også mene, at landsdelsscenerne og den høje kvalitet, de byder på, afgjort er et positivt træk. Der er ingen tvivl om, at teaterlivet når en overordentlig rig udfoldelse omkring disse tre landsdelsscener. Vi kan kun være overordentlig tilfredse med de indtryk, vi har fået af den kunst, der bliver fremført på landsdelsscenerne.

Jeg skal gerne istemme beklagelsen over det, der, efter at vi har været i Århus, har vist sig som et Nachspiel, og jeg bliver desværre i denne forbindelse nødt til at bede den højtærede minister om en forsikring. Jeg er nemlig i princippet enig med det ærede medlem hr. Helge Larsen i, at lovforslagets § 5 skulle placere ansvaret hos den kunstneriske leder. Men desværre